

EN PORTADA

**RECUPEREM
EL PATRIMONI
DOCUMENTAL
DEL SINDICAT
AGRÍCOLA DE
SANT POL**

Pàgs. 4-9

Ajuntament de
Sant Pol de Mar

ENS

Dipòsit legal
B-24263-93

Edita
Ajuntament
de Sant Pol de Mar

Coordinació
Marc Vidal
(Regidoria de
Comunicació)

Disseny i maquetació
gina@mutudesign.com
(Gina Rodríguez)

Impressió
Impremta Pagès

Fotografia
Arxiu Ajuntament
Sant Pol de Mar, Arxiu
Municipal i Arxiu Pere
Sauleda

Publicitat
ens@santpol.cat
93 760 01 52

**Ajuntament
de Sant Pol de Mar**
Plaça de la Vila, 1
08395 Sant Pol de Mar
Tel. 93 760 04 51
www.santpol.cat

Facebook/Twitter/
Instagram/Youtube:
@ajsantpol

Imprès en paper
100% ecològic

Tirada
1.400 exemplars

Cost unitari
0,76€

Repensem l'ús del Sindicat Agrícola

Ja tenim en marxa un nou curs escolar i arriba a les vostres mans un número de l'ENS amb novetats en el tipus de paper i en l'aspecte visual. Es tracta de canvis estètics que volem que reforcin l'interès pels temes que tracta.

En aquest ENS pren protagonisme el Sindicat Agrícola, entitat que agrupava la pagesia santpolenca i la creació del qual arriba enguany al seu centenari. I ho fa amb un debat ben present sobre els nous usos que tindrà el seu edifici un cop els Serveis Municipals el deixin lliure per traslladar-se a la nova nau del polígon industrial. De fet, el nou Pla d'Ordenació Urbana de Sant Pol ja preveu que pugui esdevenir un equipament cultural municipal.

Coincidint amb aquest centenari, en el present ENS donem a conèixer la troballa insòlita d'una gran quantitat de patrimoni documental del Sindicat Agrícola que havia estat dipositat a les golfes del mateix edifici. En els darrers mesos, l'arxivera municipal ha estat revisant i classificant tota aquesta documentació d'alt valor històric.

El Sindicat Agrícola de Sant Pol va crear-se en un moment polític i social marcat pel regnat d'Alfons XIII i de la dictadura de Primo de Rivera, dos personatges que fins aquest mes d'octubre encara conservaven els honors que Sant Pol els havia atorgat durant la segona dècada del segle XX.

D'altra banda, l'entitat protagonista del darrer ENS d'enguany és el Centre Cultural i d'Esbarjo, que segueix promovent el teatre a la vila amb nous espectacles i revisant-ne d'altres, com el *Procés de Mary Dugan*, que aquest octubre ha tornat a pujar a l'escenari després de 47 anys de la seva primera estrena al teatre santpolenc.

I també us avancem la nova exposició del Museu de Sant Pol, que en aquesta ocasió és una mostra col·lectiva de tres autores santpolenques.

TELÈFONS D'INTERÈS

Arxiu Municipal
93 780 33 38

Biblioteca Can Coromines
93 760 45 44

Ca l'Arturo
93 760 30 06

**Consultori Local
Sant Pol de Mar**
93 760 48 18

Llar d'infants Pi del Soldat
93 760 10 72

**Oficina d'Atenció
a la Ciutadania (OAC)**
93 760 04 51

Oficina Turisme
93 760 45 47

Polícia Local
93 760 05 19
Emergències: 609 306 609

Serveis Socials Municipals
93 760 09 09

**TENS QUEIXES SOBRE
L'ADMINISTRACIÓ PÚBLICA?**

Contacta amb el Síndic de Greuges:
900 124 124 / sindic@sindic.cat
www.sindic.cat

Sumari **ENS**

4

PORTADA

SINDICAT
AGRÍCOLA

10

REPORTATGE

LA DICTADURA DE
PRIMO DE RIVERA
A SANT POL

14

REPORTATGE

SANT POL RETIRA
ELS HONORS A
ALFONS XIII
I PRIMO DE
RIVERA

16

ENTITAT

CENTRE
CULTURAL

18

RECOMANACIONS LITERÀRIES

VA DE LLIBRES

20

RUTA EN FAMILIA

LA CREU
DE CANET
I EL CIM DE
PEDRACASTELL

22

L'ARXIU

INGRESSA A
L'ARXIU UN FONS
FOTOGRAFIC
DE L'ALCALDE
FRANCESC
POMÉS

19

L'EXPOSICIÓ DEL MUSEU

23

AGENDA TRIMESTRAL

24

EL PER QUÈ DEL SEU NOM

ELS CARRERS
DE SANT POL

28

CONSELLS DE CONSUM

LES COMPRES
PER INTERNET

30

TRIBUNA POLÍTICA

Tens un comerç i vols veure aquí el teu anunci?

Posa't en contacte amb ens@santpol.cat

Tarifes i condicions segons el preu públic contemplat a l'Ordenança General de preus públics Municipals.

RECUPEREM EL PATRIMONI DOCUMENTAL DEL SINDICAT AGRÍCOLA DE SANT POL

En el centenari del naixement del Sindicat Agrícola, una troballa casual ha permès recuperar el patrimoni documental de l'entitat, una de les més emblemàtiques del Sant Pol del segle XX. El fons, de gran valor històric, es conservarà a l'Arxiu Municipal, per tal de garantir-ne la preservació i el lliure accés per part de la ciutadania.

Cristina Bosch i Prat

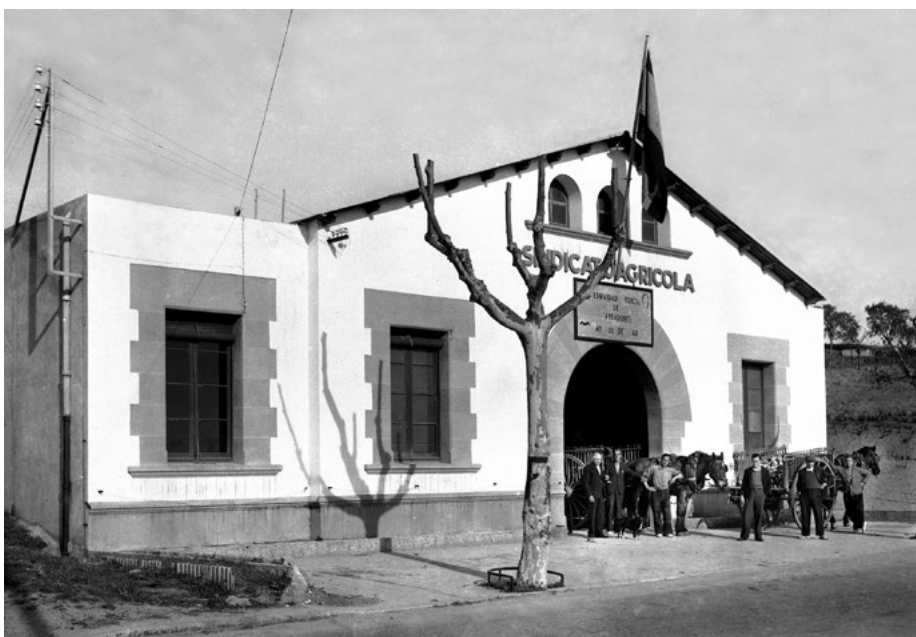
Arxiu Municipal de Sant Pol de Mar

A les golfes del Sindicat, actual seu de la brigada de serveis municipals, s'hi amagava un vestigi que connectava directament amb el passat d'aquell immoble. Una actuació per tal de protegir les bigues de fusta contra els incendis va revelar l'existència d'un conjunt de documents, lligalls i objectes diversos, provinents de l'època en què l'edifici havia funcionat com a seu del Sindicat Agrícola, motiu pel qual va ser construït.

El gener de 1923, ara fa 100 anys, es creava el Sindicat Agrícola de Sant Pol per part d'un grup de pagesos de la vila que es dedicaven al conreu de les patates primerenques. L'entitat tingué com a principal activitat la compra en comú, entre els seus associats, dels productes necessaris per les feines agrícoles, sobretot adobs i llavors, amb l'objectiu d'aconseguir-los a un millor preu. Al principi van utilitzar com a local social un petit magatzem particular al Carrer Nou i, posteriorment, en llogaren un al Carrer Havana. Però el boom en l'exportació de patates que es produí als anys 20 (sobretot cap a Anglaterra), va fer que es decidissin a adquirir el terreny de l'actual Sindicat per tal de construir-hi un nou

Obligacions emeses pel socis per finançar l'edifici del Sindicat (1925)

Edifici del Sindicat
durant la dècada
de 1940

Edifici del Sindicat
durant la dècada
de 1970

local. Per fer-ho, els mateixos pagesos van dedicar jornals sencers, sense cobrar res, a buidar el terreny per poder edificar a peu de carretera i, a més, va ser necessari emetre obligacions, de 25 pessetes cada una, per als socis. Els plànols va ser elaborats per l'arquitecte Ignasi Mas Morell i les obres s'iniciaren el 1926, però les dificultats de finançament van obligar a aturar-les en diverses ocasions i a demanar un crèdit de 15.000 pessetes, posant l'edifici com a garantia, per poder reprendre-les. A més, va caldre executar-les per fases, inicialment la planta baixa per a magatzem i oficines i, més tard, la planta superior. El trasllat cap a la nova seu es va fer el març de 1932 per la necessitat dels socis de disposar d'un local adequat per poder atendre la campanya d'exportació de pèsols. Però les obres encara no estaven acabades: faltava, entre altres coses, pavimentar tot el terra de la planta baixa.

Si voleu conèixer la història completa de l'entitat fins arribar a la Guerra Civil (1936-1939) podeu recuperar aquests articles de Jordi Pomés i Vives a l'ENS dels anys 1994-1995.

Passada la Guerra, el Sindicat Agrícola es convertí en *Hermandad Sindical de Labradores y Ganaderos*, organització d'àmbit estatal, creada sota els auspicis del règim franquista. Un cop finalitzada la dictadura, el local es mantingué com a seu social de les entitats locals vinculades al món agrícola. Al 1990 deixà de ser Cambra Agrària i, a causa d'una llei de l'estat sobre traspàs de patrimoni d'entitats corporatives, l'edifici del Sindicat passà a ser propietat de la cooperativa Frespol, que hi mantingué activitats comercials fins a mitjans dels 90. A continuació, l'edifici restà tancat durant uns anys, fins que l'Ajuntament l'adquirí l'any 1998 i, després d'unes obres d'adequació, obrí una nova etapa com a seu dels serveis municipals.

Materials en el moment de la troballa (Febrer 2020)

Des de llavors la documentació del Sindicat havia restat oblidada i això va arribar a tenir conseqüències funestes. Quan es va descobrir, el febrer de 2020, estava amuntegada en lligalls, enterrada de pols i sense cap tipus de protecció externa davant les condicions d'humitat i canvis de temperatura. Per acabar-ho d'adobar, s'havia aplicat el tractament contra el foc a les bigues de fusta de la coberta de l'edifici sense tenir present el valor de la documentació, que no s'havia protegit de cap manera i havia quedat exposada.

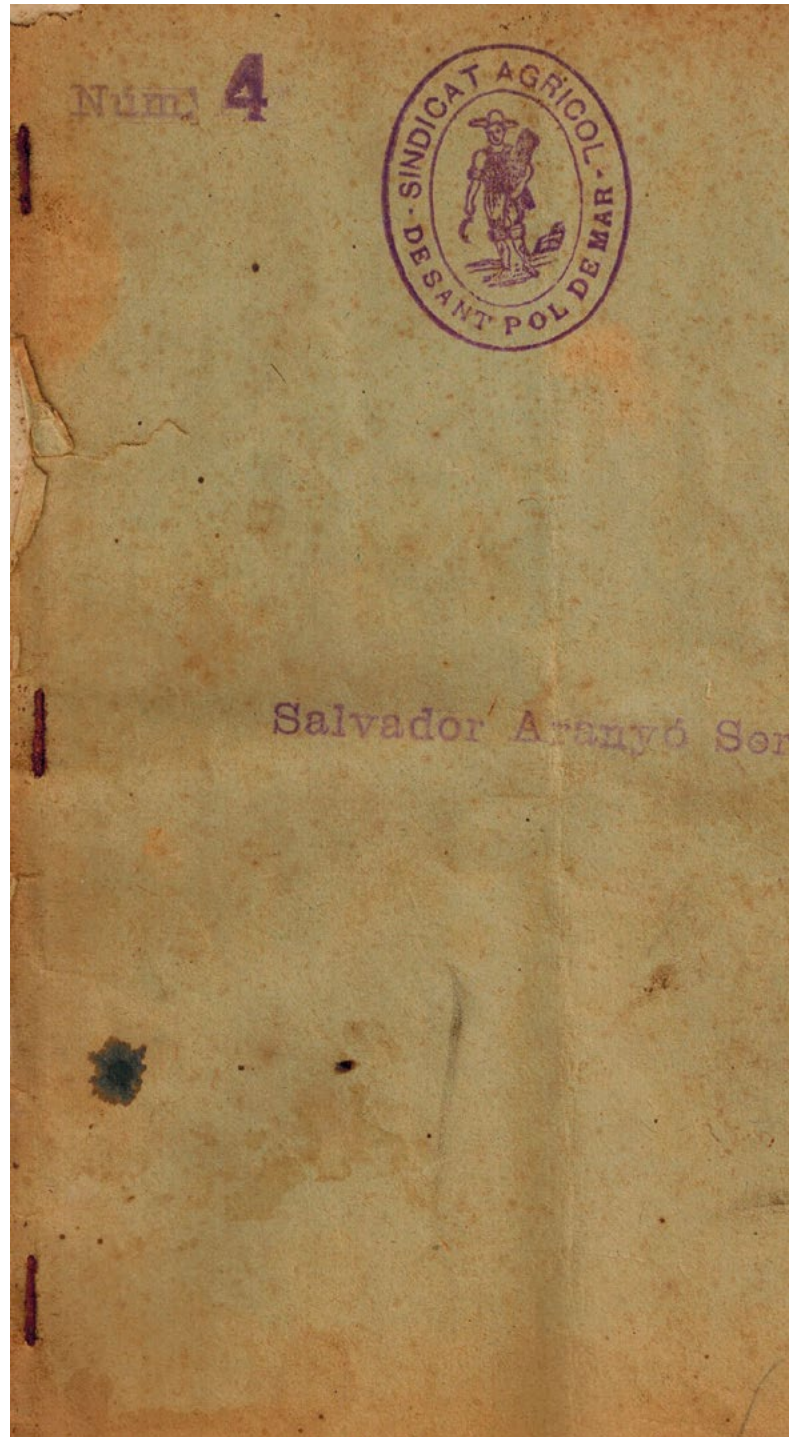
En prendre consciència de la importància de la troballa ràpidament es va avisar l'arxivera municipal. Un cop confirmat que es tractava del fons del Sindicat Agrícola de Sant Pol, el primer pas va ser baixar-lo de les golfes a la planta baixa de l'edifici, per tal de fer una primera identificació i per fer la valoració del seu estat. La tasca no era fàcil, atès el gran volum de materials trobats, per la qual cosa va ser necessari separar els elements amb valor arxivístic de la resta. Aquests es trobaven en relatiu bon estat, amb alguna excepció, però requerien d'una neteja i un tractament imminents. Un cop feta la selecció de la documentació que calia preservar va ser col·locada en capsos per tal de traslladar-la fins a l'Arxiu Municipal, on se'n ha tingut cura i s'hi han dut a terme les tasques d'ordenació i classificació corresponents, per tal de garantir-hi l'accés.

Documentació durant el procés de tractament (novembre 2020)

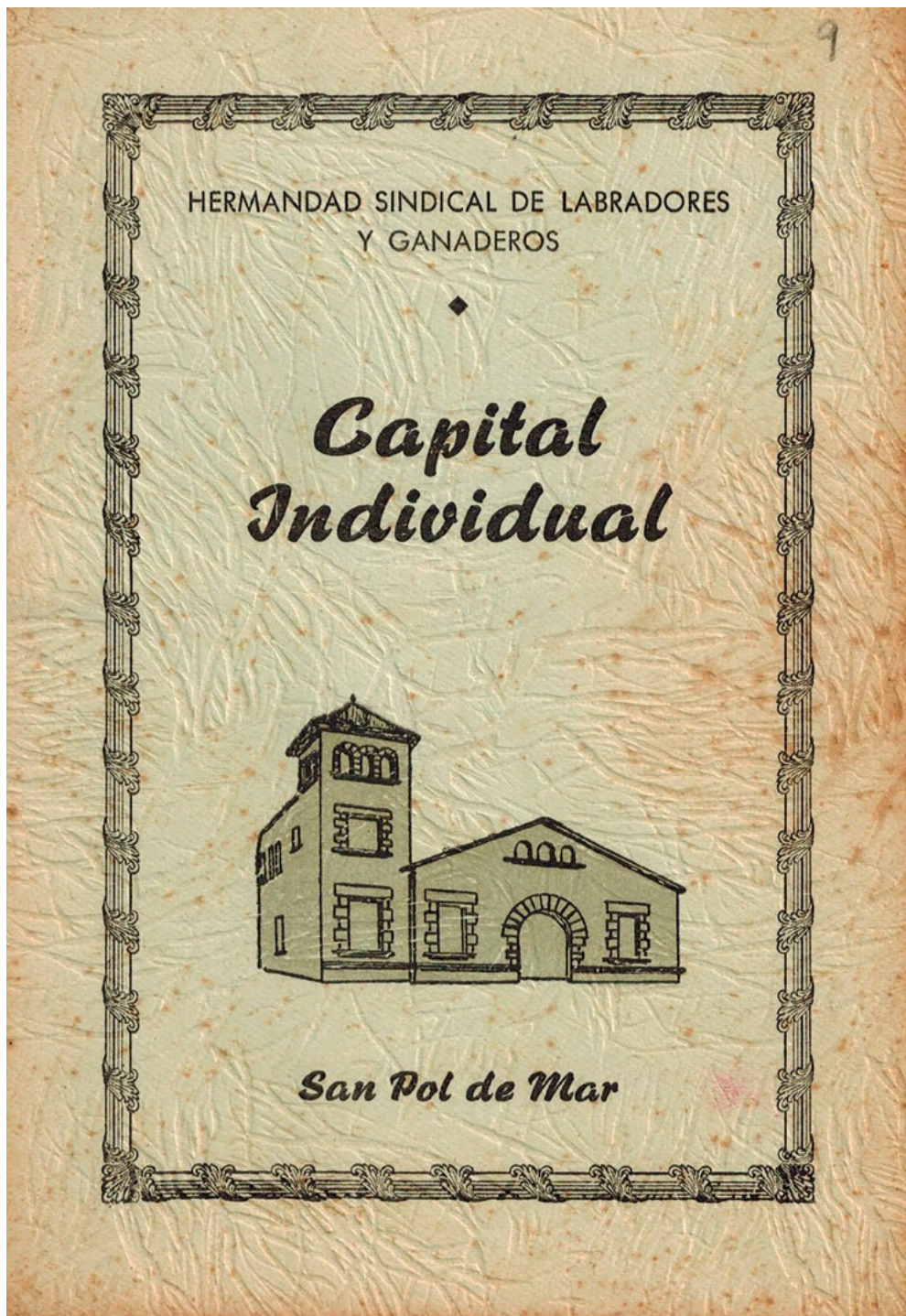
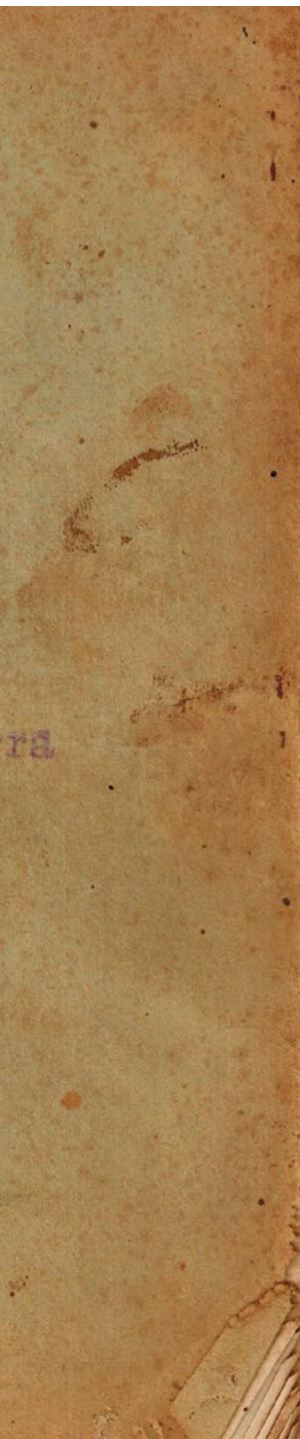
El fons posseeix un important valor històric, ja que dona testimoni de l'activitat del Sindicat Agrícola des dels anys 20 del segle XX fins a finals dels 70. Té encara un valor afegit, si tenim en compte que sempre s'havia cregut que a finals de la Guerra Civil s'havia destruït tota la documentació anterior a 1939. Això ha resultat ser fals, atès que s'han preservat les cartilles dels socis des de 1925, a més dels llibres d'actes dels òrgans de govern del 1930 al 1934. A banda, també s'han salvat les obligacions de crèdit emeses per tal de finançar el cost de l'edifici. El gruix de la documentació, però, correspon al període 1939-1960, del qual es conserva tota la correspondència i bona part de la documentació econòmica, que comprèn llibres de comptes, albarans i rebuts diversos. A més, s'han recuperat tot un seguit d'objectes, entre els quals destaquen uns esclops, una màquina d'escriure, les matrícules dels vehicles i diverses eines del camp.

Es tracta, doncs, de la troballa més significativa dels darrers anys a Sant Pol, pel seu valor històric i per la informació que proporciona, que ens permet resseguir la història de l'entitat a través d'una font directa. A més, la coincidència de la incorporació d'aquest fons a l'Arxiu Municipal pocs anys abans de la celebració del centenari del Sindicat ens ha permès treballar per posar aquest patrimoni a disposició de la ciutadania i per poder homenatjar com cal aquesta entitat tan nostrada, a la qual tants santpolencs van estar lligats al llarg dels anys.

Es tracta de la troballa més significativa dels darrers anys a Sant Pol, pel seu valor històric i per la informació que proporciona, que ens permet resseguir la història de l'entitat a través d'una font directa

Etiquetes per als sacs de patates

Cartilla de soci
(1925-1939)

Cartilla de soci
(1950-1955)

Bibliografia

- 📖 Pomés i Vives, J.; Sàiz i Xiqués, C. (2000). *Joaquim Pou Mas, 1891-1966, dinamisme i ambició: de cooperativista agrari a conseller de la Generalitat*. Barcelona. Publicacions de l'abadia de Montserrat.
- 📖 Sauleda Parés, Pere; Sauleda Parés, Jordi (2011). *El Sant Pol d'ahir i de sempre. El camp i els pagesos*. Sant Pol de Mar.
- 📖 Pomés Vives, Jordi. *El Sindicat Agrícola de Sant Pol de Mar*. Publicació ENS (1994-1995).

Fonts documentals

- 📖 Arxiu Municipal de Sant Pol de Mar
- 📖 Ajuntament de Sant Pol de Mar

Imatges

- 📖 Arxiu Pere Sauleda

LA DICTADURA DE PRIMO DE RIVERA A SANT POL

El setembre de 1923 s'han complert 100 anys del cop militar de Primo de Rivera, amb el beneplàcit del rei Alfons XIII. Recordem què va passar a Sant Pol en una etapa determinant per entendre la República i el Franquisme.

Cristina Bosch i Prat

Arxiu Municipal de Sant Pol de Mar

En l'esfera municipal, el Reial decret de 30 de setembre dissol els ajuntaments, que seran substituïts per noves autoritats, dòcils a les instruccions d'Unión Patriótica, partit únic impulsat per la dictadura

La nit del 12 al 13 de setembre de 1923 el capità general de Catalunya, Miguel Primo de Rivera, declara l'estat de guerra com a resposta a la conflictivitat social que travessa el país. Enmig d'enfrontaments entre patrons i obrers i una forta crisi econòmica, comença una dictadura, que compta amb el suport de la monarquia, l'exèrcit, la burgesia i l'església, les quals veuen el nou règim com una solució als problemes de l'estat.

S'estableix un Directori militar que atorga a Primo de Rivera plens poders. Es dissolen les Corts i es substitueixen els governadors civils per governadors militars a totes les províncies. En l'esfera municipal, el Reial decret de 30 de setembre dissol els ajuntaments, que seran substituïts per noves autoritats, dòcils a les instruccions d'*Unión Patriótica*, partit únic impulsat per la dictadura.

A Sant Pol el canvi es fa efectiu el 2 d'octubre de 1923. Sota la presidència del comandant militar de la plaça, el tinent de carrabiners Gregorio Matos, es procedeix a complir amb la destitució de l'ajuntament anterior, presidit per Josep Coll Abert, més conegut com en "Pep Llauner", i de tots els regidors, que seran substituïts per "vocales asociados". Aquests han de ser escollits d'acord amb la Llei Municipal de 3 d'octubre de 1877, de manera que "*ostenten título profesional o ejerzan industria técnica o privilegiada, y en su defecto, los mayores contribuyentes*". Així, tindran dret a ser elegibles quatre persones: Josep Marquès, metge-cirurgià retirat i, d'altra banda, els majors contribuents: Pau Puigvert, Tomàs Ramon i Leandro Rovira. El càrrec d'Alcalde recau en el terrassà Pau Puigvert i Plana, que viu a pagès, a la masia de *Can Puigvert*, coneguda també com a *Can Gasons* i avui *Can Codina*.

Pau Puigvert Plana
(1923-1924)

Jeroni Carbonell
Casanovas

Lluís Tobella Soler
(1927-1930)

El nou consistori, mancat d'iniciativa política, es caracteritzarà per fer tasques purament administratives i durarà tan sols fins el març de 1924, quan a caprici del Govern Civil de Barcelona, serà substituït per Jeroni Carbonell Casanovas, empresari tintorer. Ell serà el principal batlle del període (1924-1927 i 1930-1931), junt amb Lluís Tobella Soler (1927-1930).

L'octubre de 1924 s'articula el Comitè Local d'*Unión Patriótica Nacional*, les actes del qual es conserven a l'Arxiu Municipal. La reunió constitutiva té lloc a l'Ajuntament, situat a l'actual edifici de *Can Coromines*, i hi participen les forces vives del poble: l'Alcalde, ex-alcaldes, empresaris, grans propietaris, els presidents del Sindicat Agrícola i de la Confraria de Pescadors, el mossèn, el mestre, el metge, etc. L'únic president d'una entitat (la Germandat Sant Josep) que es nega a participar-hi és Sebastià Fulquet, futur alcalde republicà.

El nou règim dictatorial entén el fet diferencial català com a oposat al projecte nacionalista espanyol, que es busca patrocinar des del poder, de manera que es persegueix qualsevol manifestació pública d'identitat catalana. Es prohibeix qualsevol bandera que no sigui la nacional, l'ús del català als actes oficials i s'obliga a les corporacions locals i provincials a portar els llibres de registre i d'actes en castellà. Als llibres d'acords del Ple són freqüents els actes d'adhesió al Directori, a la monarquia o d'exaltació espanyolista. El desembre de 1923 s'acorda regalar una bandera nacional, destinada a la caserna de carrabiners de la localitat i comprar una altra bandera espanyola per a l'Ajuntament, per tal de substituir l'existent, que es troba en molt mal estat. El gener de 1925 es nomena als reis Alfons XIII

El nou règim dictatorial entén el fet diferencial català com a oposat al projecte nacionalista espanyol, que es busca patrocinar des del poder, de manera que es persegueix qualsevol manifestació pública d'identitat catalana

i Victoria Eugenia alcalde i alcaldessa honoraris de Sant Pol i s'autoritza al batlle que viatgi a Madrid a fer entrega d'aquesta distinció a ses majestats. El setembre de 1928 el dictador és nomenat fill adoptiu de la vila i es canvia el nom de *La Riera* pel d'*Avenida del General Primo de Rivera*.

A nivell social, però, es busquen maneres de fer front a la repressió cultural. Es crea l'entitat *La Sardana*, formada per gent de tendències polítiques diverses, amb l'objectiu de promocionar aquesta dansa i de "fer país". Malgrat les prohibicions, publicaran un butlletí en llengua catalana i promouran la creació d'una biblioteca de llibres en català.

En aquesta etapa s'endegaran importants millores sanitàries com la cobertura del Torrent Arrosser i la solució al conflicte de conducció

d'aigües del C/ Santa Clara, on s'acorda la construcció de clavegueres a la part posterior de cada solar, a més de la prohibició de pous negres. També es farà efectiu el trasllat de l'Ajuntament des de *Can Coromines* al seu emplaçament actual, a la Plaça de la vila.

Modest Furest duu a terme les obres d'urbanització de *La Punta*, cosa que canvia la fesomia de Sant Pol i, en senyal d'agraïment, el consistori decideix donar-li el nom d'*Avinguda del Dr. Furest* al tram que va des del Carrer Ferrocarril fins a la platja de Moré.

Davant la decadència del règim, a causa de la pèrdua de suports i de la greu crisi econòmica, Alfons XIII força la dimissió de Primo de Rivera el gener de 1930. El nou govern del general Berenguer, conegut com a *Dictablanda*, tampoc

Aplec de l'entitat
La Sardana a La
Riera

no aconseguix imposar-se i les forces d'oposició formen un front comú, el *Pacte de Sant Sebastià*, que agrupa republicans, nacionalistes, socialistes i anarquistes. L'objectiu és organitzar una vaga general, acompanyada d'una insurrecció militar, que permeti la proclamació de la República a Espanya. Aquest és el propòsit de l'anomenada *Sublevació de Jaca*, que es produeix el desembre de 1930. A Sant Pol venen alguns piquets del sindicat CNT per fer aturar la producció a les fàbriques i s'acaba fent un dia de vaga. Després del fracàs del complot i que s'ordeni la detenció dels caps del moviment, dos col·laboradors del republicà Alcalá Zamora s'amagaran a la nostra vila. Ho faran a casa del polític i sindicalista Joaquim Pou, que els farà passar per comerciants de patates anglesos per tal que passin desapercebuts. Serà l'execució dels principals líders d'aquesta insurrecció el que contribueix a augmentar el sentiment antimonàrquic i a precipitar els esdeveniments que conduiran a la proclamació, quatre mesos després, de la Segona República.

A Sant Pol es busquen maneres de fer front a la repressió cultural i s'endeguen importants millores sanitàries com la cobertura del Torrent Arrosser i la solució al conflicte de conducció d'aigües del C/ Santa Clara

Obres de construcció de l'edifici Amor Social al Passeig de La Punta (1924 aprox.)

Bibliografia

- 📖 **Amat i Teixidó, J. (1998).** *Sant Pol de Mar (1931-1948). República, Conflicte Civil i Primer Franquisme.* Vilassar de Mar. Oikos-Tau.
- 📖 **Pomés i Vives, J. ; Sàiz i Xiqués, C. (2000).** *Joaquim Pou Mas, 1891-1966, dinamisme i ambició: de cooperativista agrari a conseller de la Generalitat.* Barcelona. Publicacions de l'abadia de Montserrat.

Fonts documentals

- 📖 Arxiu Municipal de Sant Pol de Mar

Imatges

- 📖 Arxiu Pere Sauleda

SANT POL RETIRA ELS HONORS A ALFONS XIII I PRIMO DE RIVERA

Alfons XIII i el dictador Primo de Rivera (març 1930)

L'Ajuntament de Sant Pol de Mar retirarà, en la sessió plenària d'aquest mes d'octubre, els honors que encara planaven sobre dues figures de la història d'Espanya: el rei Alfons XIII i el general Miguel Primo de Rivera.

A partir de recerca d'informació que l'arxivera municipal va dur a terme aquest estiu en els llibres d'actes dels Plens municipals de l'Ajuntament de Sant Pol per tal de documentar-se per al reportatge sobre el Centenari del cop militar de Primo de Rivera, es va descobrir que entre els anys 1925 i 1928 s'havien portat a terme dues sessions plenàries en les quals es retia homenatge al monarca i al dictador.

La primera d'elles data del 12 de gener de 1925 i és el nomenament d'Alfons XIII com a alcalde honorari de Sant Pol, una iniciativa que es va prendre copiada de l'Ajuntament de Burgos i que molts altres consistoris de l'Estat, com el de Sant Pol, van seguir. L'acta d'aquella jornada reproduceix el següent acord de Ple:

"El pleno de este Ayuntamiento acordó por unanimidad: Primero: Honorarse nombrando a SSMM los Reyes Don Alfonso XIII y Doña Victoria Eugenia, Alcalde y Alcaldesa honorarios de esta villa de San Pol de Mar.

Segundo: Felicitar al de Burgos por su iniciativa.

Y tercero: Autorizar al Alcalde Presidente de este Ayuntamiento D. Jerónimo Carbonell para que en nombre y representación del mismo se traslade a Madrid el día 23 del actual, a fin de hacer entrega a sus majestades de dicho nombramiento."

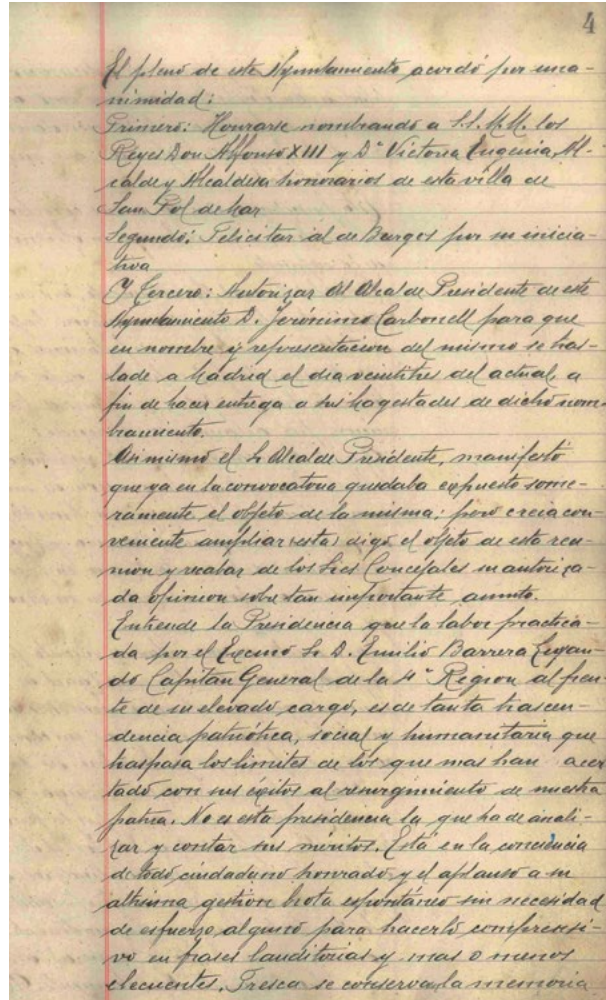
D'altra banda, tres anys més tard, l'1 de setembre de 1928, va tenir lloc una sessió plenària extraordinària per nomenar el dictador Miguel Primo de Rivera com a fill adoptiu de la vila. Una decisió que venia marcada pel corrent de l'època a tots els municipis de l'estat espanyol amb motiu del cinquè aniversari de la imposició del seu govern militar. Va ser, doncs, una iniciativa per exaltar la figura del general que el secretari de la corporació resumia en l'acta del Ple de la següent manera:

“Todos los Sres. del Ayuntamiento aprobaron la idea del Sr. Presidente (el llavors alcalde Lluís Tobella) y tras breve deliberación, se acordó por unanimidad nombrar hijo adoptivo de esta villa a dicho general y cambiar el nombre de la actual calle de la Riera por el de avenida del General Primo de Rivera.”

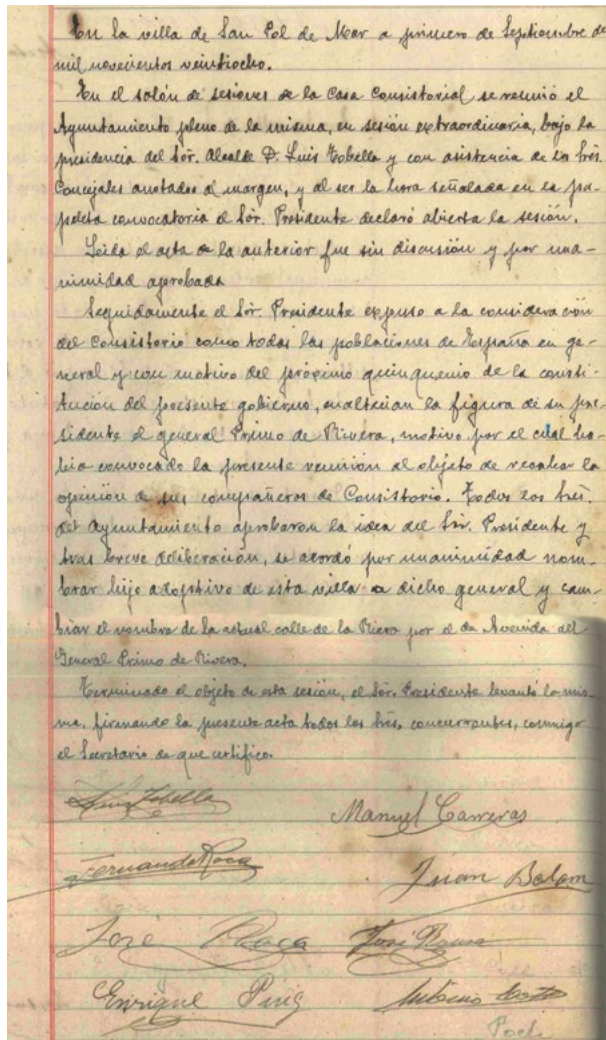
Per entendre els honors atorgats tant a Alfons XIII com a Primo de Rivera cal tenir en consideració la situació política del moment. La dictadura de Primo de Rivera (1923-1930) va ser el segon període del regnat personal d'Alfons XIII en què el rei no es va oposar al cop d'Estat de Primo de Rivera, que va acabar amb el règim liberal. D'aquesta manera Alfons XIII va unir el seu destí al de la Dictadura, per la qual cosa quan Primo de Rivera va fracassar en el seu intent d'instaurar un règim autoritari i va ser forçat a dimitir el gener de 1930, la mateixa monarquia va ser qüestionada.

Fos com fos, el fet és que des de llavors els honors concedits es van conservar amb el transcurs de les dècades, molt possiblement caiguts en l'oblit pel trasbals social que es va viure amb la instauració dels posteriors règims polítics a l'Estat espanyol: primer amb la Segona República i posteriorment amb la dictadura de Franco.

Ara, quasi 100 anys després, l'Ajuntament de Sant Pol de Mar els ha retirat els honors, també en sessió plenària. Ja ho diu la dita: Gira el món i torna al Born!

Acta del Ple del 12 de gener de 1925

Acta del Ple de l'1 de setembre de 1928

CENTRE CULTURAL I D'ESBARJO: MANTENIM EL TELÓ AIXECAT!

Aquest mes d'octubre hem pogut gaudir del muntatge *El Procés de Mary Dugan* al Centre Cultural. És una més de les moltes grans propostes a què l'Elenc Teatral de la nostra vila ens té acostumats. Per això en aquest número de l'ENS fem un repàs a una entitat amb prop de 70 anys d'història.

A Tot Drap
Agrupació Escolta el Nus
Amics de les Arts
Ampa Escola Sant Pau
Ampa Institut Sant Pol-La Vallalta
Associació Fira Alternativa
At. Club Sant Pol

Centre Cultural i d'esbarjo

Cineclub Akira
Club Bàsquet Sant Pol 07
Club Nàutic Sant Pol de Mar
Club Petanca Sant Pol
Club Petanca Santpolenc-Maresme
Club Tennis La Riera
Club Tennis Sant Pol
Colla de Geganters
Col·lectiu Feminista de Sant Pol
Comissió de Reis
Crisol
Esbart Dansaire
Grup L'Hotel
La Infernal de la Vallalta
Penya Melons
Penya Xindries
Unió d'Establiments i Serveis
Volades Santpolenques
Vòlei Sant Pol

Les primeres informacions relacionades amb el Centre Cultural i d'Esbarjo de Sant Pol daten del 1892, quan en el seu emplaçament s'hi trobava el teatre i sala de ball del Centre Català de Sant Pol, conegut popularment com el 'Cine del Centre'. Un equipament que posteriorment esdevindria una fàbrica durant prop de 30 anys.

Però no va ser fins l'any 1956 quan, en ocasió de la subhasta pública de l'immoble que fins aleshores ocupava la fàbrica del carrer Consolat del Mar 65, va sorgir la idea de disposar d'un local d'esbarjo per al poble on poder fer-hi activitats per a Infants, joves i adults. La iniciativa popular encaixava amb l'afany mostrat per la Parròquia de disposar d'un espai com a Centre Parroquial i Catequístic on poder fer tota mena d'actes de formació de caire cristià per a la mainada i el jovent.

En aquell moment el rector de Sant Pol disposava d'una deïxa d'unes 40.000 pessetes que una vídua havia donat en memòria del seu fill mort, i que era un llegat dedicat al profit del jovent i la Parròquia. Era, doncs, una

bona ocasió per fer realitat el projecte, però calia reunir les 115.000 pessetes que fixava la subhasta per a l'adquisició de l'immoble. És per això que es va proposar una col·lecta popular per assolir la suma necessària que obtingué una resposta admirable, malgrat les penúries d'aquella època.

Com un plebiscit, el poble s'hi abocà amb il·lusió i generositat, i en pocs dies es va reunir la quantitat per anar al jutjat i materialitzar l'adjudicació del local. El rector es va fer depositari de les quantitats recollides i es feu càrrec també de l'escriptura de compra a nom de la Parròquia, tot i que en aquell moment hi va haver opinions contraposades sobre si hauria de ser un patrimoni compartit entre la parròquia i el poble.

Ara ja es disposava de local, però era completament buit i sense el mínim equipament. De manera que es va fer una segona crida al poble, aquesta vegada en forma de tómbola benèfica. De nou, l'entusiasme i la generositat dels vilatans es va fer palesa, fent possible l'obertura del Centre Cultural i d'Esbarjo.

Pàgina anterior: primera representació del *Procés de Mary Dugan* al Centre Cultural (1976)
 Pàgina actual, d'esquerra a dreta i de dalt a baix: Festival de les Dominiques (1969), Festa dels Vells, actuació musical (1966),
 representació de *La Barca Nova* (2010) i *L'Auca del Senyor Esteve* (2015)

La gestió de l'equipament

Per tal de donar vida a l'equipament es va crear una junta gestora que vetllés per la programació, les necessitats tècniques i les obres de conservació i millora de l'immoble.

Despeses que han requerit de la col·laboració de l'Ajuntament per poder-les afrontar, però que algunes vegades s'han hagut de solucionar amb l'avançament d'operacions de crèdit avalades de manera personal pels mateixos membres de la junta rectora fins quedar cobertes per l'aportació dels socis o els beneficis de l'activitat.

Un equip de persones que s'ha anat renovant necessàriament per poder passar el relleu a les posteriors generacions. Un esforç col·lectiu que ha beneficiat tota la població amb infinitat d'activitats, representacions, espectacles, exposicions, projeccions, concerts i actes de tota mena adreçats a tothom però, sobretot, als santpolencs i santpolenques.

Moments de dificultat

El Centre Cultural també ha passat per moments difícils fins al punt que, entorn al 1978 es va arribar a haver

de suspendre les activitats, quan per ordre dels consistori es va haver de decretar el seu tancament per no reunir les suficients condicions d'adequació i seguretat.

Eren els anys de la Transició i ni l'Ajuntament ni el Bisbat van poder-ho evitar. De nou, fou la decidida i generosa empena del poble qui va propiciar portar a terme les obres amb el canvi necessari de l'estructura i l'equipament per poder obrir de nou el centre, d'acord amb les exigències de la normativa d'espectacles.

Uns anys més tard, a la tardor del 1994, es va viure una altra crisi amb la dimissió en bloc de la junta del Centre Cultural. Mentre que a l'octubre del 2000 tornava a parlar-se del problema del finançament de l'entitat. Sigui com sigui, el Centre Cultural i d'Esbarjo s'ha sabut imposar a tots els entrebancs que han anat sorgint, aconseguint que, a dia d'avui, continuï essent el nostre teatre.

Teatre en majúscules

Si hem de destacar algun tipus d'activitats d'entre totes les que han trepitjat l'escenari del Centre Cultural en aquests prop de 70 anys d'història,

aquesta seria el teatre, amb moltíssims muntatges tant d'obres clàssiques com contemporànies, la majoria dels quals sota la direcció del Josep 'Pepè' Mestres. Alguns exemples són *El Ventall de Lady Windermere* (2009), *L'Estiueig* (2012), *Al vostre gust* (2013), *L'Auca del Senyor Esteve* (2015), *La Comèdia de l'Olla* (2018) o *La Rosa Tatuada* (2019). Però, sobretot, l'èxit més destacat de la darrera dècada ha estat el clàssic d'Ignasi Iglésias *La Barca Nova*, que s'ha representat a Sant Pol els anys 2010, 2013 i 2018, però també el 2014 a Arenys de Mar, el 2015 a Andorra, el 2018 a l'Ametlla de Merola, i el 2021 a Sant Andreu de Palomar. La darrera producció que ha pujat a l'escenari ha estat el *Procés de Mary Dugan*, un muntatge que aquest mes d'octubre ha tornat a trepitjar l'escenari santpolenc 47 anys després de la seva sonada estrena a la nostra vila. Però el teatre santpolenc també ha traspassat les parets del Centre Cultural per convertir els carrers de Sant Pol en un gran escenari a l'aire lliure. Bon exemple d'això són espectacles de gran format organitzats a l'aire lliure com la representació del Cap de Sant Pere, el passat mes de març, o la commemoració del tricentenari del 1714 que va tenir lloc l'any 2014.

VA DE LLIBRES

Apunta't a la llista de distribució de recomanacions lectores!

Si vols rebre al teu mòbil les recomanacions de la Biblioteca de Sant Pol, envia la paraula *llibres* al número **661 874 108**, i un cop al mes rebràs un whatsapp amb tres propostes de lectura.

INFANTIL

El club de lectura del conillet
Annie Silvestro
Jaguar, 2018

Al Conillet l'encanten els llibres. El dies calorosos d'estiu, gaudeix de l'hora del conte assegut vora els infants a l'exterior de la biblioteca. Però quan els dies són més curts i l'aire més fred, l'hora del conte es fa a l'interior. Què farà el Conillet?

Esbrina la solució al dilema en aquest dolç àlbum il·lustrat i acompanya als animals del bosc en les seves lectures favorites. Tot nen i adult aficionat als llibres se sentirà identificat amb l'afany de Conillet de no renunciar a la seva passió per llegir.

Anima't i apunta't al Club de Lectura de la Biblioteca!

JUVENIL

Com la bogeria em va explicar el món
Dita Zipfel
L'Altra Tribu, 2022

La Lucie és una adolescent de 13 anys que no renuncia a ser qui és tot i no acaba d'encaixar en el seu entorn. A més, no suporta la parella de la seva mare i vol marxar a viure a Berlín amb la Bernie (una antiga parella de la mare amb qui sí que es porta bé). Per fer-ho necessita els diners que el senyor Klinge li ofereix a canvi d'ajudar-lo. Però en senyor Klinge veu el món amb uns altres ulls: uns ulls que veuen unicorns, creuen en la màgia i en la fantasia.

Aquesta novel·la fresca i lleugera que ens presenta la Dita Zipefle amb il·lustracions de Rán Flygenering, ens parla d'adolescència, de famílies reconstruïdes, de bogeries, d'amistat i d'amor. De somnis, de reptes, de desafiaments i de relacions familiars. Ens parla de bisexualitat, d'identitat i de somnis. Què més podem demanar a una novel·la? Ah, sí! que sigui fàcil i entretinguda de llegir: doncs aquesta ho té.

ADULTS

Flush
Virginia Woolf

Flush és la biografia d'un gos, escrita des del punt de vista d'un gos i amb la ironia i la intel·ligència d'una autora com Virgínia Woolf.

En el fons a través d'aquest punt de vista caní, l'autora ens explica (parcialment) la vida de la poetessa Elisabeth Barrett des dels seus inicis a Londres amb una malaltia que no li permet sortir de casa i un pare tirà, fins als seus viatges a Itàlia amb el seu marit i el naixement del seu fill.

Però a través d'aquest spaniel de pura raça, descobrim la societat de classe londinenca (tant en l'àmbit humà com en l'animal) i la societat italiana on, segons Flush, tothom és mastís i hi ha més llum i llibertat.

És una obra diferent de Virgínia Woolf que ens té acostumats a una literatura més lírica i complexa. Però val la pena dedicar una estona i descobrir una vessant menys seriosa i sarcàstica de l'autora de la *Senyora Dalloway* o d'*Una cambra pròpia*.

TRES MIRADES SANTPOLENQUES PROTAGONITZEN LA NOVA EXPOSICIÓ DEL MUSEU

L'exposició col·lectiva *Rastres, reflexos i derives. Itineraris d'aproximació a l'inconscient* es podrà visitar al Museu de Pintura de l'11 de novembre al 28 de gener.

Cartografia que assenyala els camins que surten de Sant Pol, preparatòria per a *Camins a l'Exili*, que Alba Sauleda inclou en el seu treball *Kilòmetre Zero*

Sueño lo que soy,
Xavier Carrión

Alba Sauleda, Mariona Armengol i Xavi Carrión són les responsables de signar la nova exposició del Museu, en la qual es relliga la idea de fer visible l'inconscient. Un cop activats els tres processos artístics per l'experiència del desplaçar-se, busquen en conjunt un nou relat sobre allò que s'escapa a la raó.

Xavier Carrión camina, càmera en mà, a la recerca dels somnis tinguts. És així, revelant l'inconscient individual, que connecta amb la dimensió col·lectiva, intentant que sigui aquest gest el pretext per compartir amb l'altre allò no dit i no vist, però experienciat, en el nostre viure comú.

D'altra banda, Mariona Armengol idea dinàmiques perquè les planxes de gravar ens parlin de la pròpia experiència viscuda. Relegant l'autoria a l'òrbit de connexions invisibles que de tant en tant col·lisionen en matèria física, dota el procés de producció de l'autonomia de qui dibuixa, fent que sobre el paper es reveli allò que no passa, mentre el temps camina.

I es tanca el cercle amb Alba Sauleda, qui parteix del nomadisme per repensar com hauria de ser tractada la bogeria, tant a nivell social com institucional. Posant el valor sobre la seva naturalesa rizomàtica, des d'una perspectiva sanadora l'equipara a l'actuar de la persona caminant, quan al desplaçar-se errant genera connexions i noves lectures del que fins ara quedava aïllat.

Si bé en aquesta exposició els somnis, el deixar fer i el perdre's es troben en múltiples formats, els travessa el sentit d'ajuntar-nos per mirar, convidar-nos a recórrer els camins del què no es veu. Aquest sentit és fer visible l'invisible, perquè és en la contrapartida del món que els nostres cossos es continuen, i bateguen a l'uníson amb l'univers.

Alba Sauleda és artista multidisciplinari i presenta la instal·lació "*Kilòmetre Zero*".

Mariona Armengol és artista multidisciplinari i presenta el seu treball "*Deixar (de) fer*" a partir d'una sèrie de gravats.

Xavi Carrión, fotògraf, presenta el seu treball "*Sueño lo que soy*" a través de fotografia i instal·lació.

Deixar (de) fer,
Mariona Armengol

LA CREU DE CANET I EL CIM DE PEDRACASTELL

Us animem a fer una excursió a la Creu de Canet i al cim de Pedracastell, uns miradors excepcionals de tota la façana litoral. Passarem pel Santuari de la Misericòrdia i el Castell de Santa Florentina, i tornarem cap a Sant Pol per un parell de corriols frescos i divertits.

Per no allargar la ruta proposem agafar el tren de Sant Pol fins a Canet i començar la ruta allà. En cas de sortir de Sant Pol, es pot anar fins a Canet pel camí del costat de la carretera o per la platja. En aquest cas, s'hi hauran de sumar uns 3 km més. La ruta també es pot fer a la inversa i agafar el tren a Canet per tornar.

Sortim de l'estació de tren de Canet, travessem la carretera i enfilem poble amunt per la riera Sant Domènec: allà hi trobareu una de les millors gelateries de Catalunya i imponents edificis modernistes. Arribarem fins a l'església de Sant Pere i Sant Pau i enfilarem recte amunt els carrers estrets i el passeig de plataners que arriba fins al Santuari de la Mare de Déu de la Misericòrdia. Allà anem a buscar la riera que travessa l'autopista i passarem pel davant del Castell de Santa Florentina. Podem fer-hi una visita guiada (mirar la seva web) i seguir amb l'excursió.

Al cap de pocs metres deixem la pista i girem a l'esquerra per un corriol amb una cadena, el camí s'enfila fort i va fent llaçades pel mig del bosc fins a sortir a la pista principal que va de Canet a la Creu, a l'alçada d'uns dipòsits d'aigua. Seguim la pista amunt i davant nostre ja veurem la Creu a tocar. Farem pocs metres per la pista i ens tornem a desviar a la dreta per un corriol fins a sortir directament al peu de la Creu. En realitat s'hi pot pujar per multitud de camins i corriols des de molts pobles diferents. Aquí n'hem proposat un que puja molt directe des de Canet.

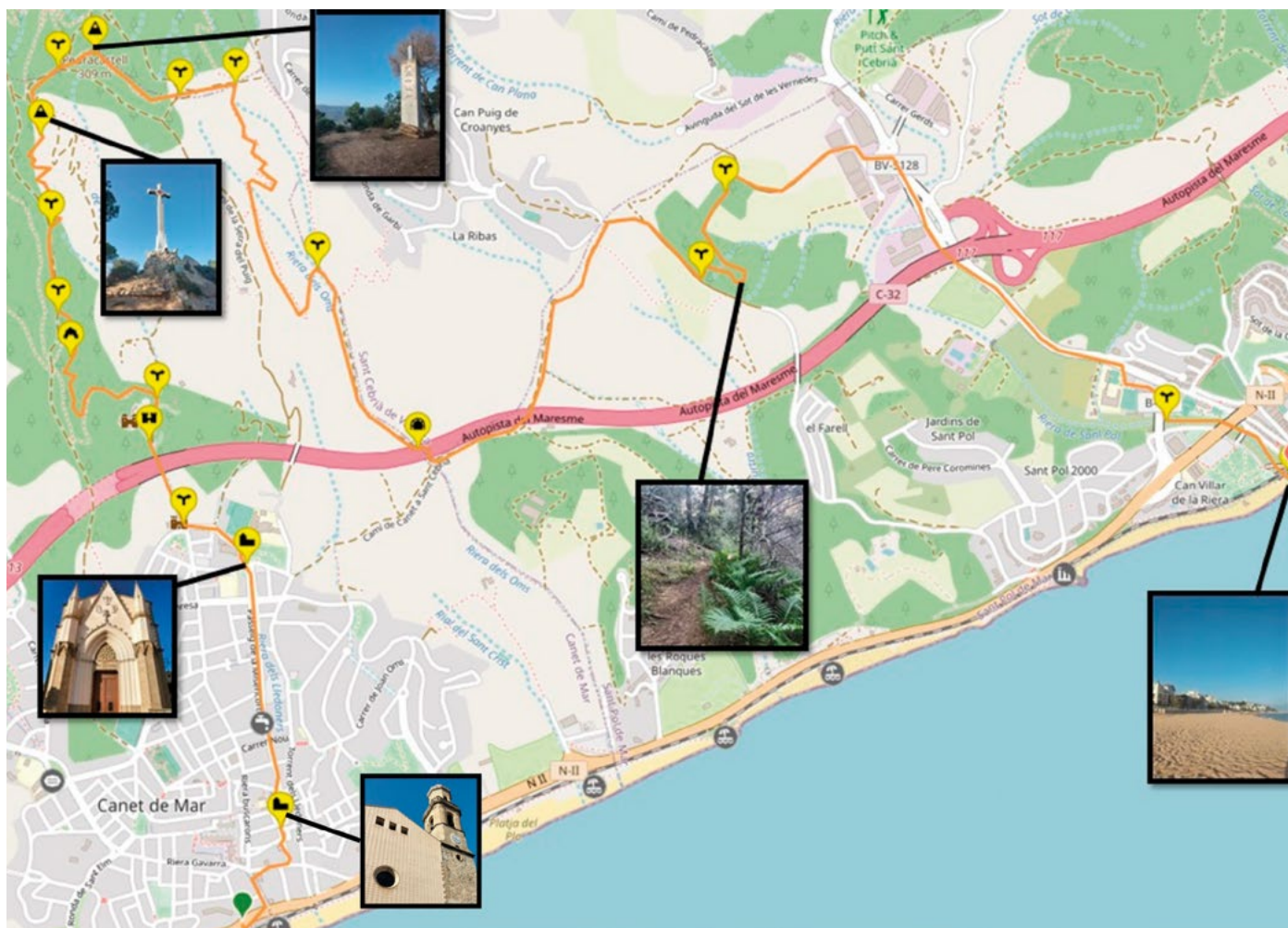
La Creu de Canet, o Creu de Pedracastell, és un monument que s'ha refet en diferents moments de la història. El 1902 es va aixecar la primera versió, dissenyada per Lluís Domènech i Montaner i promoguda per Marià Serra. Aquest monument, però, va caure el 1926 a causa d'una forta ventada. La segona creu va ser una còpia de la primera i es va aixecar un any després. Amb l'arribada de la Guerra Civil, el moviment anarquista la va decidir

enderrocar pel juliol de 1936. L'actual creu és del 1954 i es va construir sota l'impuls d'un grup de joves catòlics.

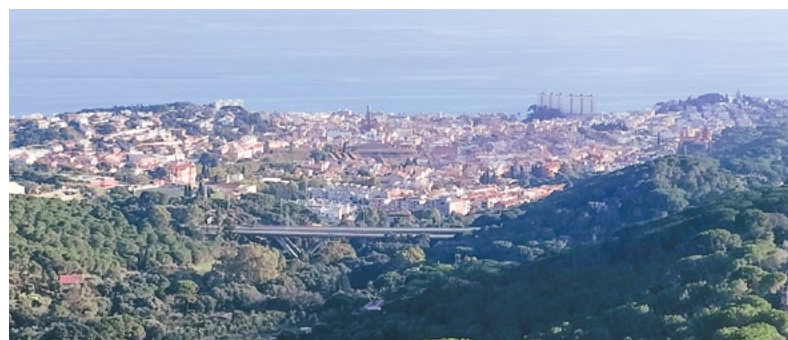
El peu de la Creu de Canet és un mirador de primer ordre cap a Canet i Sant Pol. Ens podem enfilem a dalt de la Creu (287m) i tindrem una panoràmica més àmplia i en totes direccions. Baixem de la Creu en direcció nord i al cap de poc metres trobem una gran esplanada on hi conflueixen les pistes que puguen de Canet, Sant Cebrià, Sant Iscle i Arenys de Munt i on cada primer de maig s'hi realitza l'Aplec de Pedracastell. Just al costat hi ha la caseta del Mirador, porxada amb una font, i amb vistes als Tres Turons.

De l'esplanada seguirem una de les pistes que surt cap a l'est i que ens porta cap a Sant Cebrià, però al cap de poc, en una altra cruïlla de camins, agafem un corriol que puja fort cap al cim de Pedracastell (309m), amb un vèrtex geodèsic altíssim (s'hi ha de pujar amb una escala de grapes). És una atalaia espectacular de la pròpia Creu, del Montnegre i de tota la façana litoral. És un cim molt poc conegut que viu a l'ombra de la Creu però que val molt la pena pujar. Resseguiem el camí carener i sortirem a la pista que ens duu cap a la urbanització de Vistamar, però abans d'arribar-hi girarem a la dreta per un corriol. És un corriol llarg i ombrívol que sempre en baixada i fent algunes llaçades en portarà a la pista que uneix Sant Pol amb Canet un cop travessada l'autopista per un túnel.

Passat el túnel agafem la pista sentit Sant Pol i Sant Cebrià. Haurem de remuntar uns quants metres cap a la urbanització de Vistamar, però altra vegada abans d'arribar-hi agafem la pista a la dreta que ens duria directe a Sant Pol. Al cap d'un centenar de metres heu d'estar molt atents perquè surt un corriol molt poc fresat a mà esquerra (és un corriol nou que poca gent coneix). L'agafem i baixem pel mig del bosc fins una pista que en pocs minuts ens portarà al polígon industrial de Sant Pol.

Si la riera està neta la podem agafar a l'alçada del pont i baixar per allà, ja que és un lloc molt poc freqüentat i divertit de passar-hi. En cas d'estar molt bruta de canyes i matolls anirem per la carretera fins a les escoles on podem agafar-la des del pàrquing de les quatre carreteres i fer els últims metres fins acabar a la seva desembocadura, on tenim una bona vista de tota la façana marítima de Sant Pol. Hauran estat uns 11 kms amb aproximadament 340 metres de desnivell positiu. El Parc del Litoral està al costat mateix amb fonts, ombra, gespa, gronxadors per la canalla i bar.

Vistes des de Canet

Repta'ns per una bona causa!

Som la Violeta, en Bruc, la Núria i en Pep, una família que no sap estar quieta. Hem engegat uns reptes solidaris a favor d'una entitat social, local i petita, Can Parcala de la Fundació El Maresme, que desenvolupa activitats ecològiques amb la finalitat de millorar la inserció laboral de les persones amb discapacitat intel·lectual. Per cada repte esportiu que aconseguim, diferents entitats faran una donació econòmica. Atreveix-te a reptar-nos!!!

Teniu més informació al perfil d'Instagram
@societat_ilimitada

INGRESSA A L'ARXIU UN FONS FOTOGRÀFIC DE L'ALCALDE FRANCESC POMÉS

L'Arxiu Municipal de Sant Pol de Mar ha rebut aquest estiu la donació d'un conjunt d'imatges centrades en l'etapa en què Francesc Pomés Roca va exercir el càrrec d'alcalde de Sant Pol de Mar.

Inauguració del bust d'homenatge al compositor Josep M. Tarridas (1994)

Inauguració de la plaça de l'Estació (1995)

El fons ha estat cedit per la família Pomés i comprèn imatges que van des de 1984 fins a 2009, principalment participant en actes públics com a alcalde de la vila.

En concret, es tracta de 92 fotografies originals de Francesc Pomés Roca, en la seva etapa com a alcalde de Sant Pol, a més de correspondència i una còpia en color d'una fotografia de la inauguració de la depuradora.

Francesc Pomés Roca va morir el 28 d'octubre de 2022, a l'edat de 90 anys. Havia estat alcalde de Sant Pol de Mar entre els anys 1991 i 2003. Pomés va assolir l'Alcaldia de Sant Pol l'any 1991 com a independent, mentre que a les eleccions del 1995 i 1999 ja es va presentar sota les sigles de CiU, com a afiliat d'Unió. De fet, Pomés ja era militant democratacristià quan va encapçalar la primera candidatura independent.

Les imatges esdevindran un fons de complement de l'Arxiu Municipal que portarà el nom de Fons Alcalde Francesc Pomés i seran custodiades en aquest equipament, on es vetllarà per la seva preservació i restaran a disposició de tots els ciutadans que en vulguin fer consulta.

Talment com ha fet la família Pomés i tants altres santpolencs i santpolenques, es fa saber que totes les persones que ho desitgin poden lliurar documentació o fotografies relacionades amb Sant Pol, ja sigui de la seva propietat o de familiars difunts, per tal que l'Arxiu Municipal vetlli per la seva preservació. Podeu contactar-hi al correu arxiu@santpol.cat

AGENDA TRIMESTRAL

OCTUBRE

25 d'octubre

18.00 h

Sala Josep M. Ainaud de Lasarte

Berenar de la Gent Gran

28 d'octubre

17.00 h

Parc de Can Villar

Festa Jove: Sound Pol System

Amb Dj's, barra amb preus populars i food trucks

Organitza: Dimoni d'Or

20.00 h

Centre Cultural i d'Esbarjo

Concert de Cesk Freixas

Cicle Tardor Cultural

Entrades a la venda a www.ccsantpol.cat

NOVEMBRE

5 de novembre

18.00 h

Centre Cultural i d'Esbarjo

Teatre: "Estimat Isben, sóc la Nora"

Cicle Tardor Cultural

Entrades a la venda a www.ccsantpol.cat

11 de novembre

10.00 h

Carrers del centre

Fira de la Tardor

18 de novembre

20.00 h

Centre Cultural i d'Esbarjo

Concert de New George & Hugo

Cicle Tardor Cultural

Entrades a la venda a www.ccsantpol.cat

25 de novembre

20.00 h

Centre Cultural i d'Esbarjo

Concert de la Big band de l'Escola de Música de Canet

Cicle Tardor Cultural

Entrades a la venda a www.ccsantpol.cat

DESEMBRE

2 de desembre

20.00 h

Centre Cultural i d'Esbarjo

Concert: Gaudint Bastons

Homenatge al compositor d'havaneres Josep Bastons

Cicle Tardor Cultural

Entrades a la venda a www.ccsantpol.cat

8 de desembre

10.00 h

Carrers del centre

Fira de Santa Llúcia

17 de desembre

Tot el dia

Carrers del centre

Sant Pol amb La Marató de TV3

(Vegeu programes apart)

22 de desembre

20.00 h

Centre Cultural i d'Esbarjo

Concert de Halli Galli Quartet

Cicle Tardor Cultural

Entrades a la venda a www.ccsantpol.cat

24 de desembre

12.00 h

Plaça de l'Estació

Caga Tió Popular

26 de desembre

9.00 h

Plaça de l'Estació

Cursa de Sant Esteve

Del 27 al 29 de desembre

Parc de Nadal al poliesportiu municipal

(Vegeu programes apart)

28 de desembre

18.00 h

Quatre Cantons

Arribada del patge reial

GENER

5 de gener

10.00 h

Ca l'Arturo

Taller de fanalets

18.00 h

Plaça de l'Hotel

Arribada dels Reis d'Orient i Cavalcada

(Vegeu programes apart amb el recorregut)

Per a informació més detallada i actualitzada, consulteu l'agenda del web municipal (www.santpol.cat)

ELS CARRERS DE SANT POL

Comentats per un que no és de Sant Pol

Ramon Sargatal

Us acostem un nou lliurament de la història dels noms dels carrers de la vila, obra del farnesenc Ramon Sargatal. En aquesta novena entrega, seguim amb els carrers amb la lletra R.

ROGER DE FLOR,

CARRER DE

Rutger Von Blum

(Brindisi 1267 - Edirne, 1305). Monjo templer i mariner.

Durant els segles XIII-XIV, Catalunya va esdevenir una gran potència a la Mediterrània. En part va ser gràcies a les gestes bèl·liques de La Gran Companyia Catalana, unes tropes de mercenaris creada el 1303 per Roger de Flor i formada majoritàriament per almogàvers aragonesos i catalans.

Ramon Muntaner, que era sempre al seu costat com a administrador de la Companyia, ens explica a la *Crònica* que Roger de Flor “*con hac quinze anys fo tengut dels bons mariners del món*”. Tan bon mariner era que els templaris van convèncer la seva mare, van captar aquell jovenet que prometia, el van fer fratre-sergent i li van comprar una nau de nom “Falcó”. Així comença la biografia militar d'un personatge gairebé llegendari que va servir de model a Joanot Martorell per escriure el *Tirant Lo Blanc*. Roger de Flor, capitanejava les falconades dels ferotges almogàvers quan van conquerir Atenes i tota la Grècia central. També va derrotar els turcs abans de caure assassinat a Adrianòpolis (Edirne). A segons quins antics dominis de l'imperi catalano-aragonès valdrà més que els catalans ens hi presentem sense estofar-nos massa. Gràcies a Roger de Flor i els seus almogàvers, a la regió de Tràcia fins fa poc encara es maleïa així: “Que la venjança dels catalans caigui damunt teu!”.

A l'illa d'Eubea, per renyar algú diuen: “Això no ho faria ni un català.” Al Peloponès, una dona grollera és aquella que “sembla una catalana”. A Albània fins i tot tenen un personatge conegut com el *Katallà*, que ve a ser el nostre home del sac. El Carrer Roger de Flor de Sant Pol, abans es deia Carrer de Puerto Rico. Els albanesos, és clar, val més que no hi passin: està ple de *katallans*...

Altres noms

Carrer de Puerto Rico

Localització

Barri de Can Balmanya.

Font

📖 Ramon Muntaner. *Crònica*, cap. 194

📖 Adrià Arboix. <https://emporion.org/l-extraordinaria-historia-de-roger-de-flor-1267-1305-i-de-lagrecia-catalana/>

ROGER DE LLÚRIA,

CARRER DE

Ruggero di Lauria i d'Amichi

(Scalea -Sicília-, 1250 - València, 1305).

Almirall de la Corona Catalano-aragonesa

Un dels grans herois de les Cròniques de Desclot i de Muntaner. Va repassar de valent l'estol de galeres franceses i napolitanes a les aigües de Malta amb unes forces molt inferiors. També va conquerir l'illa de Djerba (avui a Tunísia). Més a prop nostre, va protagonitzar una batalla amb triomf esclatant davant de les Illes Formigues (Calella de Palafrugell): hi van quedar en remull més de cinc mil súbdits del rei de França.

Muntaner diu que “era el català més perfecte que es pugui imaginar” i que “parlava el pus bell catalanesc del món”. Bé, un punt fatxenda, també devia ser-ho. Vegem-ho, si no... El comte de Foix va anar a traslladar-li la proposta de treva que li feia el rei franc. No n'hi hauria hagut prou amb un cortès adverbi de negació? Doncs no, ell havia d'afegir-hi d'una tacada:— “Si el rei de França arma tres centes galeres, jo n'armaré cent i no pas més. I em penso que ni amb mil no gosarà trobar-se amb mi”. Ja embalat, encara li va deixar anar: — “No crec que cap peix gosi alçar-se damunt la mar si no porta en la seva escata l'escut del rei d'Aragó”.

El carrer Roger de Llúria de Sant Pol es troba al Sot del Morer, prou enfilat com per tenir bona panoràmica dels cromatismes dels bancs de pesca. Conclusió: si fins al dia d'avui cap dels veïns no ha comunicat incidències heràldiques, deu ser senyal que o bé el peix comença a anar escàs o que la fauna marina encara considera seriosament l'amenaça de l'almirall.

Font

📖 Ramon Muntaner. *Crònica*. Ed. 62, 1979

📖 Bernat Desclot. *Crònica*. Ed. 62, 1982

Localització

Barri del Sot del Morer (Urbapol)

ROQUES BLANQUES,

AVINGUDA DE

L'avinguda de què parlem es el penúltim carrer abans del límit amb el municipi de Canet, marcat pel torrent dels Oms. Aquest rierol recull l'aigua de la vall que hi ha entre els dos municipis. Seria plausible suposar que el nom li ve de la tonalitat blanquinososa de les roques del seu litoral. Seria plausible, i tant, si fos el cas que algunes roques destaquessin visiblement per aquest motiu...

Als anys seixanta un dels propietaris de la sopa Prisa, va comprar una finca de Roques Blanques a la família Tobeïlla i va construir-hi un luxós hotel, concretament a la Torre Martina (vegi's Avinguda del Farell*). La sumptuosa entrada, amb una aranya de llums que enlluernava la parròquia havia de tenir com a complement un ascensor que hauria comunicat directament les instal·lacions amb la platja i hauria donat a l'hotel l'ambient balneari propi dels grans equipaments europeus, tipus Baden-Baden. Massa avançat als seus temps? El cas és que com va passar amb l'Hotel projectat pel Dr. Furest* aquest de les Roques Blanques és també un record. El turista de ramat ja comprava els tiquets dels *pullman* que els durien a Calella, a Santa Susanna, a Pineda... Començava l'*arquitectura de suburbi*, que deia Josep Pla.

Font

📖 Pere Tió i Sauleda. Periodista i editor. Exredactor en cap d'Opinió al diari *Avui*.

Localització

Barri del Sot del Morer (Urbapol)

SALVADOR ESPRIU,**CARRER DE****Salvador Espriu i Castelló**

(Santa Coloma de Farners, 1913 - Barcelona, 1985). Poeta i narrador.

Una persona minuciosa (trigava una hora a afaitar-se) i un poeta gens fàcil de comprendre. “Els esforços que ha fet Espriu perquè ningú no el llegís han d’haver estat extraordinaris”, ens explica Josep Pla*. Vet aquí un escriptor críptic, laberíntic, obsessionat amb la mort i amic dels jocs cabalístics del pensament i del llenguatge. Fins i tot quan és irònic sembla que t’espera darrere de la porta amb un lament per deixatar-te. I quins jocs amb el lèxic! “Benguistanó”, “brotomutxó”, “txaniqué”, “panipen”... Per tots els sants, què ens diu aquest home?

Tots n’hem llegit les obres cabdals (*Primera història d’Esther, Laia, Ariadna al laberint grotesc, La pell de brau, Llibre de Sinera...*). Ara ja només queda saber quants lectors hi han copsat tot el que volia dir-hi. Però bé, “no t’he de donar accés al meu secret”, diu el poeta, que és farnesenc de bressol i arenenc de sepultura...

Doncs ves per on, aquest glossador de carrers, de nacionalitat també farnesenc, sí que té un secret per fer safareig... Amb data 24 de gener de 1954, Espriu envia una carta a Pepeta Fontdeglòria, filla del xofer de Santa Coloma de Farners que la família se’n va endur a Arenys.

Es veu que algú havia criticat els germans Espriu perquè no tenien prou cura de la Pepeta, ja gran i ingressada en una clínica de Girona. El poeta, el ciutadà, conegut per la seva obra i també per una urbanitat exquisida, li escriu això amb la peculiar cal·ligrafia de sempre: “(...) la gent és prou bèstia i dolenta per això i encara més, la vergonya i la m... no és per a nosaltres, sinó per al mal parit del criticador i per a qui s’ho arribi a creure”. La ema seguida de punts suspensius i el qualificatiu que denota maldat des del primer dia deuen ser les dues úniques erupcions volcàniques que va tenir aquell pou de poesia i de saviesa al llarg de tota la seva vida.

Font

📍 Josep M. Espinàs. Entrevista a Salvador Espriu. Programa *Identitats* (TV3, 02-01-1985).

📍 Josep Pla. *Homenots. Salvador Espriu*. (dins d’*Obra Completa*. Vol 29. Ed. Destino, 1975).

📍 Agustí Pons. *Espriu, transparent*. Ed. Proa, 2013

📍 *Òmnium La Selva*. Exposició *Salvador Espriu*. En ocasió de l’Any Espriu. 2013

Localització

Barri de Sant Pol 2000

SALVADOR TIÓ I VIDAL,**PLAÇA/MIRADOR DE****Salvador Tió i Vidal**

(Sant Pol de Mar, Sant Pol de Mar, 1920-2003). Metge.

El punt urbà més elevat dels Garrofers marca el vèrtex superior d’un triangle regular imaginari que podem dibuixar sobre el plànol de Sant Pol. Els altres dos vèrtex serien la Cabra i Roques Blanques. En aquest vèrtex trobem la Plaça del Mirador, que és on acaba el carrer de Joan Coromines*. El personatge evocat en aquest article n’era amic inseparable. Al mateix indret, i a tres metres de la placa, una altra placa ens adverteix que el mirador té nom propi. Tot esperant que un dia es desfaci la duplicitat, nosaltres ens avancem al desig i ja ho donem per fet. Parlem de la Plaça de Salvador Tió i Vidal. Parlem d’un dels besnéts de Ca la Mònica (vegi’s Carrer de la Plaça)*.

Salvador Tió va ser, per voluntat pròpia, metge rural de Sant Pol. Amb sobrada capacitat per haver pogut triar una altra opció, es va estimar més orientar la professió cap a la gent humil del seu poble que no pas seguir una carrera potser més llúida però més allunyada dels seus conciutadans. La reputació que va guanyar va ser encara més meritòria perquè venia de la gratitud i del respecte.

Font

📍 Pere Tió i Sauleda. Periodista i editor. Exredactor en cap d’Opinió al diari *Avui*

Localització

Barri dels Garrofers

SANT CRISTÒFOL,

PLAÇA DE

O Cristòfor, si ens posem exquisits. O Rèprobe, si anem a la llegenda... Un ermità li va dir un dia al gamarús de Rèprobe que s'esperés a la vora del riu i que, mentre no arribava l'home més important de la terra, es dedicués a fer el favor de passar a collir la gent que li ho demanés. I així passava Rèprobe els dies, fent favors als desconeguts —sospitem que molts a l'ermità. Un dia un home especial també li va demanar que el passés a l'altra riba. Al bell mig del corrent del riu a Rèprobe li van començar a fallar les forces i ja no podia aguantar la càrrega. Va ser quan l'home més important de la terra va fer el miracle de canviar els rols i posar-se ell a sota. Aquell Rèprobe alt, forçut i una mica totxo va trepitjar l'altra riba dient-se ja —sense gaire mèrit per part seva— *Xhristós-phóros*, el “portador de Crist”.

Els seus atributs: un bastó a la mà i el nen Jesús a l'espatlla. Patroneja els viatgers, els estibadors i els barquers, no cal dir-ho. Tanmateix, també dona protecció als automobilistes moderns. És patró preferit, doncs, d'Agustí Simon, fill de Pau Simon*, que va ser el primer santpolenc a passejar-se pel poble amb un flamant automòbil de benzina.

Font

☞ Ramon Sargatal. *Diccionari dels Sants*. Ed.62. 1998 (2ª).

Localització

Centre Vila

SANT GALDERIC,

CARRER DE

Un sant *defenestrat*. Fins a finals del segle XVI, sant Galderic (o Galdric) era el protector dels pagesos catalans del Rosselló i del Principat. Els monjos de Sant Martí del Canigó en guardaven les relíquies i les baixaven a la plana quan hi havia sequera o maltempades. De cop, però, com un torb, va irrompre a les cases de pagès la llegenda d'un sant madrileny a qui els àngels llauraven els camps mentre ell estava per altres coses. I tu diràs, correm-hi tots, que ha arribat sant Isidre...!

L'any 1974, a punt de desaparèixer els sindicats verticals franquistes, es va crear a Sant Pol la Unió de Pagesos, que va disputar a la cambra Agrària l'hegemonia de la representació dels terrassans. La diferència no era solament ideològica sinó també cultural. La Unió de pagesos es va desfer del patrocini de sant Isidre i va recuperar el de sant Galderic. Més tard, prop de la meitat de cooperativistes de la Unió de Pagesos es van retrobar en l'Agrupació de Maduixaires.

Font

☞ Ramon Sargatal. *Diccionari dels Sants*. Ed.62. 1998 (2ª).

☞ Pere i Jordi Sauleda. *El Sant Pol d'ahir i de sempre. El camp i els pagesos*. 2011

Localització

Centre Vila

SANT JAUME,

CARRER DE

El carrer agafa el nom de l'església que s'aixeca a l'extrem sud del carrer. Antigament també donava nom al voral dret de la Riera, el que passa per sota de l'església. L'edificació actual data de finals del segle XVI però està construïda sobre una antiga capella dedicada també al mateix sant. Sant Jaume és el patró de Sant Pol, el qui propicia la petxina i el bordó de pelegrí dibuixats a l'escut de la vila i el qui dona pas a la festa major. Una de les característiques particulars de la festa santpolenca és el ball de les morratxes (atuells de vidre amb quatre brocs) que, si en altres poblacions acaba amb una aspersió de perfum, a Sant Pol ho fa amb una trencadissa gairebé compulsiva (vegi's carrer dels Gegants*). Popularment aquest carrer és denominat el *carrer del Sr. Villaronga*, un mestre de la Generalitat que va instruir moltes lleves de nois i noies a l'escola particular que va instal·lar a casa seva. Els santpolencs que el van tenir de mestre encara expliquen amb quina auctoritas ensenyava. El ensenyants d'avui, tots especialitzats per raó de matèries i d'edats, tan exigents de *ratios* per aula i sempre equipats amb les millors tecnologies, haurien de considerar el mèrit d'educadors com el Sr. Villaronga, que s'apanyaven instruint diversos nivells d'edat alhora i amb l'únic ajut d'una pissarra foradada on sempre desapareixia algun quocient de les divisions o alguna lletra de les paraules que hi guixava.

Altres noms

Popular: carrer del Senyor Villaronga
Guerra civil: C/ Rafel Campalans
Franquisme: Calle San Jaime

Font

☞ Pere i Jordi Sauleda. *El Sant Pol d'ahir i de sempre. Les escoles*. 2005.

☞ Cristina Bosch. Arxiu de Sant Pol. *Estudi de la variació dels noms dels carrers de Sant Pol*.

Localització

Centre Vila

LES COMPRES PER INTERNET

De la mateixa manera que tanquem la porta amb clau quan sortim de casa o que ens posem el casc o el cinturó de seguretat quan conduïm, també hem de prendre algunes precaucions quan naveguem per Internet. Us les expliquem amb aquesta guia que ens ofereix el Servei de Consum de la Diputació de Barcelona.

1

Consells de seguretat de dispositius i connexions

- És convenient mantenir totalment actualitzats els sistemes operatius dels dispositius, així com els programes i les aplicacions de seguretat (anti-virus).
- A l'hora de realitzar una transacció a través d'Internet, utilitzeu una connexió que sigui de confiança. Eviteu fer servir xarxes wifi públiques.
- No utilitzeu ordinadors, tauletes o mòbils d'us compartit per fer les vostres compres; podrien contenir programes maliciosos o emmagatzemar les vostres dades i contrasenyes.

2

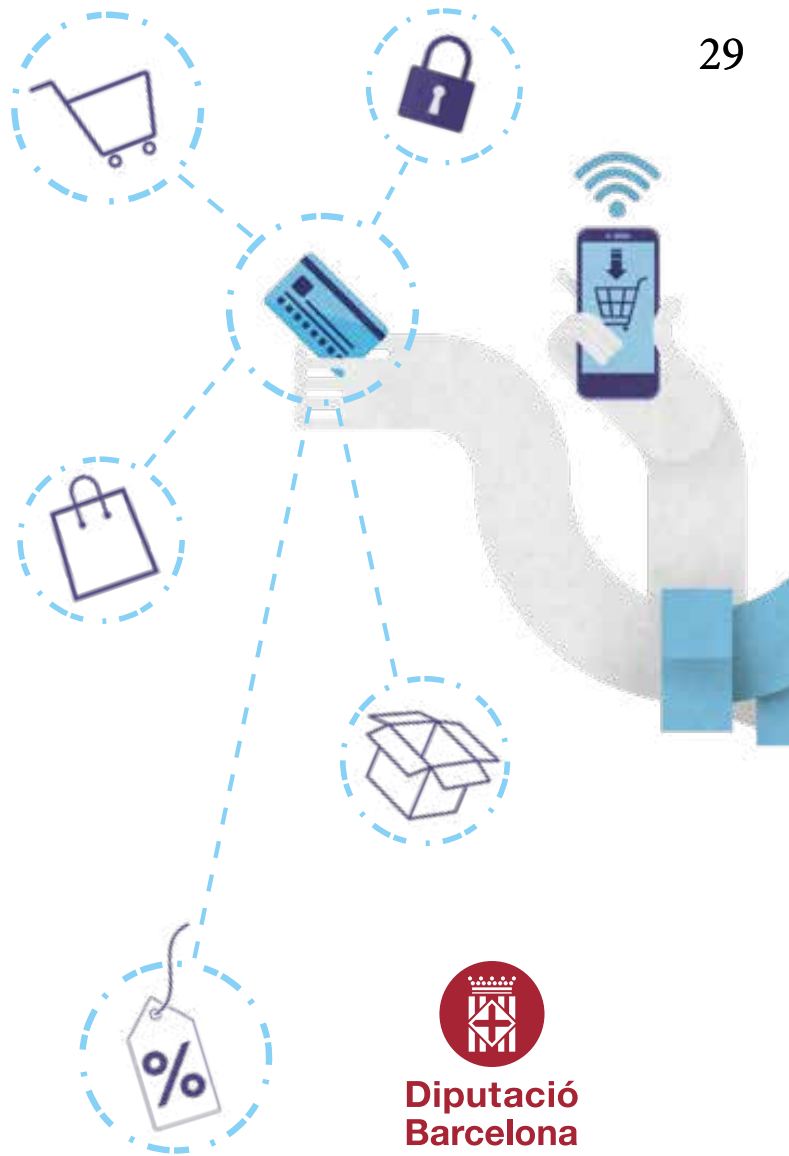
L'elecció de la plataforma

- Escolliu botigues de confiança. Descarteu pàgines on no apareguin les dades de contacte de l'empresa o que continguin errors o textos mal traduïts.
- Si són d'Espanya, que continguin una adreça postal, correu electrònic i si és possible NIF (especialment a les factures). Si és una adreça de fora de la UE i teniu qualsevol problema, sempre serà més difícil de resoldre.
- Les botigues que operen a través d'Internet han de tenir un certificat de seguretat. El navegador mostrarà una icona amb forma de cadenat, i l'adreça electrònica començarà per https en lloc d'http. El certificat digital de l'empresa s'obté prèviament en el cadenat.
- És un bon senyal que a la pàgina web tingui alguna distinció en forma de segells de confiança. Sempre que sigui possible, trieu un empresa que estigui adherida al Sistema Arbitral de Consum.
- Utilitzeu mitjans segurs de pagament. No envieu mai diners en efectiu. Les opcions de pagament contra reemborsament, amb targeta de crèdit amb passarel·la de pagament de l'entitat financera o la utilització d'intermediaris de confiança, com ara PayPal, són bones alternatives. Una opció aconsellable és fer servir una targeta d'ús exclusiu per a aquestes transaccions.
- Abans de finalitzar la compra és important repassar el resum de la transacció, el preu total i vigilar que les dades personals aportades siguin estrictament les necessàries per realitzar l'operació.
- Abans de finalitzar la compra, guardeu còpia de les gestions efectuades (número d'operació o comanda, etc.)
- "No és Amazon tot el que brilla". Aquesta plataforma ens pot enviar a la web del venedor al qui comprem i aquest pot estar fora de la UE. Es pot diferenciar pel nom en blau a sota del nom del producte.
- Atenció als portals de venda d'entrades! Alguns portals es dediquen a la revenda a preus molt més cars. Generalment són dels Estats Units i, per tant, fora de la UE. Cal comprovar l'adreça del venedor.

3

Evitar frauds

- Desconfieu dels missatges rebuts a través de les xarxes socials o per correu electrònic de persones desconegudes (o conegudes sense haver demanat res) i no premeu els enllaços que puguin contenir.
- No respongueu mai a correus electrònics que sol·licitin dades personals o bancàries.
- Malfieu de pàgines que ofereixen, a preus anormalment reduïts, productes de luxe o d'alta gamma, ja que podria tractar-se de productes falsificats o robats.
- Aneu amb compte amb webs que us ofereixen gaudir, en descàrrega o en streaming, de pel·lícules, música, llibres de manera gratuïta i amb un simple formulari de registre.
- Si descarregueu una aplicació per comprar a Internet, feu la descàrrega des de la pàgina oficial. Investigueu l'entitat desenvolupadora de l'aplicació, llegiu els comentaris, fixeu-vos en el nombre de comentaris publicats, la puntuació atorgada per altres persones usuàries, i consulteu els termes legals i la política de privacitat.

4

Portals i aplicacions de compravenda de segona mà

- Informeu-vos bé sobre la persona compradora, o venedora. Consulteu valoracions o comentaris d'altres persones usuàries.
- Si la persona que ven diu que és a l'estranger i ho presenta com excusa per dur a terme la gestió d'una manera determinada, descarteu l'operació.
- Si teniu el més mínim dubte sobre l'origen lícit del producte, no seguïu amb la transacció.
- Recordeu que en la compravenda entre particulars no s'apliquen les garanties legals de la normativa de protecció de les persones consumidores.

5

El dret de desistiment

El desistiment és la facultat legal que permet als consumidors renunciar a la compra sense al·legar cap tipus de causa o motiu en un termini determinat després de la transacció, sense que això comporti una penalització. Aquest és el principal dret que té un consumidor que ha comprat o contractat una cosa que no ha pogut veure o provar directament per fer-se enrere si el producte o servei no respon a les seves expectatives. S'aplica en el cas de vendes a distància.

L'empresari ha d'informar al consumidor per escrit, de manera clara i comprensible del dret a desistir del contracte. El consumidor disposa d'un termini de 14 dies naturals per exercir-lo. Aquest termini es compta des del dia següent de la recepció del bé o de la subscripció del contracte.

Reactivant Sant Pol per a tothom

Ara que ja s'han complert cent dies de la nostra arribada al govern podem fer una valoració de la feina que, amb esforç i constància, hem aconseguit dur a terme a Sant Pol.

Ens vam trobar un Sant Pol apagat, gris, deixat, i amb aquests cent dies estem reviscolant aquell poble que agrada i enamora: més net, actiu, dinàmic i que té moltes ganes de tornar a ser l'enveja del Marresme.

Al llarg d'aquests cent primers dies hem fet un seguit d'actuacions que han permès millorar la imatge de Sant Pol: hem instal·lat jardineres i parterres, hem netejat i reparat voreres i embornals i s'han eliminat grafitis i repintat parets de diferents llocs del poble. També hem creat la brigada jove i donat suport a la mobilització del jovent de Sant Pol.

Hem posat al vostre servei l'alcaldia oberta els dissabtes de 10 a 13 on l'alcaldessa escolta les propostes dels ciutadans: com ja vam dir, des de JUNTS estem disposats a escoltar a tothom i a fer el possible per facilitar i millorar el dia a dia dels santpolencs i santpolenques.

Hem mantingut reunions amb els departaments d'Ensenyament, Urbanisme, Costes, Cultura i Habitatge de la Generalitat per a reactivar la rotació dels pisos per a Joves, així com amb el Secretari General d'Infraestructures de l'Estat i amb els Diputats d'Infraestructures, Equipaments i Patrimoni Arquitectonic de la Diputació de Barcelona.

Som conscients que cal molt més: hi ha molt a fer: asfaltar carrers, millora del sistema de recollida de residus, adequació dels diferents espais municipals i un llarg etcètera amb el qual, JUNTS, ens comprometem a treballar-hi cada dia, re-activant el poble de mica en mica fins tenir un Sant Pol net. Un Sant Pol segur. Un Sant Pol atractiu i, per sobre de tot, un Sant Pol per a tothom.

100 dies d'un govern que creu que està en majoria

El passat 25 de setembre es complien els 100 dies de govern del nou consistori i el grup municipal d'Esquerra Republicana volem fer balanç de com han estat aquests 100 primers dies.

Primer voldriem recordar algunes paraules que es van pronunciar en el ple de constitució del 17 de juny. Esquerra va demanar al nou govern que construís i no destruís. Sobretot que no es deixés portar per orgulls, rancúnies o per l'afany de desfer allò que altres havien fet simplement perquè no pensen igual.

L'alcaldessa en el seu discurs inicial va dir que volien governar amb ganes de fer una bona gestió i no trencar res, i que seria l'alcaldessa que escolta, que actua i que treballa per Sant Pol.

Doncs bé, segur que ha escoltat a molta gent, però a l'oposició no gaire i s'ha dedicat a desfer algunes coses. No ens atrevim a dir per quins motius ho ha fet, ella els sabrà, però del que sí estem convençuts és que no ho ha fet precisament amb criteri d'eficiència econòmica ni de recursos.

Voldriem fer un m'ha agradat/no m'ha agradat de l'acció de govern, perquè la gent d'Esquerra Republicana sabem reconèixer les coses que es fan bé i creiem que hem de denunciar allò que considerem que no es fa bé.

Començarem pel que ens ha agradat. Ens ha agradat que el nou govern incorporés al pregó de festa major la traducció simultània per a persones sordes, enhorabona. També ens ha agradat la iniciativa de la brigada jove d'aquest estiu. Ha donat l'opció d'introduir els joves en l'àmbit laboral i a reforçar la tasca del personal habitual de la brigada, tant necessària a l'estiu amb l'increment de visitants. Ens ha agradat la iniciativa de l'alcaldia de fer trobades amb els ciutadans els dissabtes al matí, una bona idea i de proximitat amb la ciutadania.

Però també hi ha coses que no ens han agradat i malauradament d'aquestes n'hi ha més.

No ens ha agradat que intentés aprovar un cartipàs amb un increment injustificat de costos per l'Ajuntament per a les retribucions establertes al nou equip de govern: menys persones més cost. Afortunadament en el següent ple varen rectificar, tot i que en termes d'organització i responsabilitats continuem discrepant.

No ens ha agradat que amb només 15 dies i just amb un mes de mandat, es fessin tres actuacions purament de política d'aparador i sense cap justificació mediambiental i encara menys per a contribuir a reduir la tensió en l'episodi de sequera que estem vivint. Aquestes actuacions han estat arrasar la riera amb una excavadora, i tornar a posar jardineres a dos punts del municipi (C/Consolat de Mar i C/Nou) on ja s'havien tret. El més lamentable de tot és la resposta de l'alcaldessa pel cas de la riera, "al de la màquina se li'n va anar l'olla". Aquesta no és una resposta digna d'una alcaldessa. Ah! I el cost d'aquestes tres actuacions ha ascendit a més de 10.000€.

No ens ha agradat que es tornés a renovar el conveni amb el Club Nàutic Sant Pol per tal de compartir amb el club la part concessionada a l'Ajuntament. L'Ajuntament ha de disposar d'un espai públic per oferir-lo a tota la ciutadania, i aquest espai és cabdal per una base nàutica municipal. El CN és un club privat i l'ús d'aquest espai compartit és només per a socis del seu club. Ara teníem l'oportunitat de disposar de tot l'espai per poder començar a dissenyar la base nàutica, malauradament s'ha deixat escapar.

100 Dies de govern

Més SANT POL ha analitzat els 100 dies de govern de Junts i, també, el paper dels partits de l'oposició.

Sempre, quan un governant comença el seu mandat promet treballar i escoltar a tothom, treballar pel bé de la població, oferir i demanar col·laboració als altres, etc. Però, com ha estat aquesta temporalització?

En primer lloc, destaquem la decisió de Junts de governar en solitari, tot estant el minoria. Decisió assumible, però, creiem que amb molt de risc. El govern actual necessitaria parlar i buscar acords per a tots aquells temes que són importants per a la població i per a la governabilitat; però no ha estat sempre així: cartipàs i organització de les regidories, retribucions, variacions i modificacions del pressupost...

Més SANT POL ha aplicat allò que creu que és el que vol la ciutadania i ha votat en contra de les mocions presentades quan no han estat ben plantejades o no hi veiem una claredat en l'ordre. Hem repetit diverses vegades la falta d'una organització coherent i lògica. No es pot presentar al Ple Municipal una documentació incompleta, amb errors o sense que el responsable de l'acció l'expliqui. Creiem que el govern no ha de ser personalista! No dubtem del treball de tothom, però exigim els màxims.

En segon lloc, i donada l'estructura i el pensament que tenim els tres partits de l'oposició, creiem que hem estat poc "guerrers" davant la falta de diàleg, en algunes ocasions, o bé la desinformació. El nostre treball individual i col·lectiu ha estat el de reflexionar sobre les propostes presentades pel govern i el d'arribar, algunes vegades, al consens, o el de votar per separat, en d'altres. Crec que hem presentat un model d'oposició sa, coherent, respectuós i donant opcions de millora al partit que governa. Algunes d'aquestes han estat escoltades i altres no.

El futur. Per tal de construir una política adequada pel nostre poble, i no només per a una part, cal:

- Presentar el projecte d'acció de cada àrea/regidoria com a projecte de mandat i seqüenciat anualment
- Buscar un diàleg més acurat i ple amb els partits de l'oposició, fugint de personalismes.
- Elaborar un pla conjunt entre tots els partits pel que fa a tots els punts bàsics de la nostra població: institut-escola, vigilància, infraestructures, tant les del centre de la població com les de les urbanitzacions, turisme i convivència...

Més SANT POL, treballarà des de l'oposició per tal de garantir la millora contínua, des del consens, però també des de la crítica de les accions que no compleixin els requisits de ser per a tots i totes.

Ciutadans o clients?

Al ple de setembre vam sentir dir a diversos membres del govern: "la gent ens ho va demanar i nosaltres ho hem fet". Així justifiquen l'actuació a la Riera, els canvis a l'aparcament de la Sènia, les jardineres dels carrers Nou i Consolat de Mar, el *Summer Market*... Tenim, doncs, un govern que escolta el poble. Fantàstic!

Per poder escoltar el poble, a l'anterior mandat es van engegar eines de participació, i quan preguntem per aquests òrgans salten les sorpreses:

- **Pressupostos participatius:** Tot i estar aprovats no hi ha calendari per les 3 propostes pendents.
- **Consells sectorials:** Cada regidor decidirà si els crea, però cap notícia al respecte.
- **Consell de la Vila:** No sabem quan es convocarà.
- **Consell editorial de l'Ens:** Se suprimeix perquè el govern pensa que no aporta res.

Tot això verbalitzat amb contundència pel regidor de Participació ciutadana.

Tenim un govern que escolta el poble? Cal recordar que el reglament de participació va ser aprovat per unanimitat al mandat anterior després d'un procés de debat en què van participar partits, entitats i ciutadans a títol individual.

Cal garantir el dret a participar de tots els vilatans i vilatanes: el dret a ser informats, a fer peticions, a prendre la paraula, a fer ús de la iniciativa ciutadana... Cal confrontar idees, argumentar, cercar les millors solucions i consensos, per tal d'aconseguir una major cohesió social, **col·lectivament i públicament**.

Però, clar, per fer això cal tractar els santpolencs com a ciutadans i no com a simples clients.

VOLS ESTAR AL DIA DE TOT EL QUE PASSA A SANT POL?

Ajuntament de
Sant Pol de Mar

Regidoria de Comunicació

Nou canal de WhatsApp Municipal al telèfon

 93 760 0451

Escaneja aquest QR i parla amb nosaltres.

